

този масивъ отъ опасно доближенитѣ къмъ неговото било български предни части. По тази причина, може би, той предприе нападение срещу к. 321, най-близката до неговата главна позиция и стояща на единъ добъръ подстъпъ къмъ Мая Дагъ. За тази висота се развиха първитѣ сериозни действия предъ фронта на 18-и пех. Етърски полкъ.

Висотата 321 е обратно възвишение въ северния склонъ на масива Мая Дагъ и лежи въ края на едно доста полегато ребро, което започва отъ стръмния северенъ склонъ на този масивъ, образува източния брѣгъ на така наречения Маядашки долъ и свършва съ к. 260 и до дѣсния брѣгъ на р. Люмница. Тази висота бѣ включена въ общата охранителна линия на 18-и пех. Етърски полкъ, и се заемаше отъ единъ взводъ, който тукъ образуваше наблюдателна застава¹⁾. Самата висота не бѣше солидно укрепена, и, поради това, че бѣ слабо заета и доста отдалечена отъ Главната позиция на полка, можеше лесно да бѣде завладѣна отъ противника. На 9-и октомврий 1916 година французитѣ направиха първия си опитъ да турятъ ржка на к. 321, а 18-и пех. полкъ имà пръвъ случай да имъ покаже своята съпротивителна сила при позиционното воюване.

Денътъ 9-и октомврий се начена съ обикновената артилерийска дейность по разни точки на дивизионния фронтъ. Този день въ участъка на 18-и пех. полкъ французската артилерия обстрелваше съ рѣдкъ огънь, предимно, охраняващитѣ части на полка и, най-вече, застава на к. 321. Къмъ 17 часа, обаче, неприятелскиятъ артилерийски огънь по к. 321 се засили извънредно много. Висотата веднага потъна въ димъ, и не следъ много време бѣ нападната отъ една неприятелска рота. Нашата застава, командувана този день отъ кандидатъ-офицера Смиловъ, не можа да устои на този двоенъ натискъ, отдрѣпна се малко назадъ, и зае нова позиция на северния склонъ на к. 283.

Тѣй като въ това време къмъ к. 321 идѣше да смѣни заставата единъ взводъ отъ 2-а рота съ кандидатъ-офицера Черневъ, отстъпилата застава бѣше своевременно подкрепена. Пристигналиятъ взводъ се спрѣ на сѣщия северенъ склонъ на к. 283. По заповѣдъ на началника на охранението, капитанъ Ал. Марковъ, общото командване на взводоветѣ и постоветѣ около к. 321 пое още сѣщата вечеръ подпоручикътъ отъ 1-а рота Парашкевановъ. Къмъ 22 часа бѣ изпратенъ къмъ 321 единъ взводъ отъ 3-а рота съ подпоручикъ Балтовъ, а следъ това — и останалитѣ взводове. заедно съ ротния командиръ, поручикъ Недьо Недевъ. Така щото презъ нощта на 9-и октомврий срещу к. 321 бѣха събрани шесть взвода. Съ това положението около тази точка отъ охранителната линия на 18-и пех. полкъ бѣ напълно затвърдено, и обратното му завладяване можеше отблизо да се подготви и изпълни. И действително, щомъ поручикъ Недевъ пристигна предъ в. 321, разузна добре какъ е заета тя отъ французитѣ, и реши да атакува противника, като насочи главния си ударъ на неговия лѣвъ флангъ, т. е. — по хребета западно отъ висотата. За целта той раздѣли хората си на три групи: дѣсна, съ подпоручикъ Парашке-

¹⁾ Стража съ наблюдателна задача.